

ringens Udtalelser i det andet Thing er det atter og atter fremhævet, at Hovedmotivet for Regjeringen til at gjenoptage Forslagene om disse Bevillinger er det Skjøn fra Regjeringens Side, at de i Folkethinget ikke have været Gjenstand for en saa indgaaende saglig Behandling, som maatte anses for ønskelig. I Landstingets Finantsudvalgs Betænkning er det ligeledes gjort gjældende, at adskillige af disse Bevillinger ere nægtede af Folkethinget uden tilstrækkelig Begrundelse. Naar det nu erindres, at her er Tale om omtrent 130 Poster paa Finantsloven, at mange iblandt dem ere af vidtrækkende Betydning, at atter adskillige af disse end ikke have været forelagte Folkethingets Finantsudvalg før umiddelbart inden 3die Behandling, ja at en enkelt Post overhovedet ikke har været forelagt for Folkethinget, naar dette erindres, saa synes det klart, at en Forhandling, en indgaaende saglig Drøftelse af samtlige disse Spørgsmaal er aldeles umulig undtagen i et Fællesudvalg, som har en rum Tid til at arbejde. Jeg maa formode — sikker kan man jo ikke være paa Noget i denne Tid — at det er Landstingets Ønske at søge et Fællesudvalg nedfat. Kun ved Forhandling i Fællesudvalg, hvor de to Things Indsigt modes, kan der være nogen Udset til, at de Argumenter og Betragtninger, som maatte blive fremførte fra det andet Things Side, skulde være i Stand til at formaa Folkethingets Flertal til at danne sig en ny Opfattelse af de forskjellige Bevillinger, som det hidtil ikke har anset det for rigtigt at give sit Samtykke til. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) har udtalt, at, selv om Fællesudvalget blev stiftende i 4 Maaneder, vilde dette Things Flertal ikke kunne overbevise ham om, at det vilde være urigtigt at hede de Bevillinger, som han har givet sin Stemme. Dette er jo ganske vist for saa vidt en noget decouragerende Udtalelse. Der kunde synes efter dette ikke at være stor Udset til, at et Fællesudvalg vil naae noget synderlig praktisk Resultat. Den eneste Trøst er da den, at det, som det dreier sig om, slet ikke er det, hvor vidt dette Things Flertal bliver i Stand til at overbevise det ærede Medlem og hans Venner om Rigtigheden af ikke at give disse Bevillinger; men hvad det dreier sig om, det er, at han og hans Venner skulle overbevise dette Things Flertal om, at det er rigtigt at give dem. Det er det, hvorom det forfatningsmæssigt dreier sig, og da jeg tør haabe, at dette Things Flertal maatte ikke paa Forhaand er i den Grad upaabirfeligt for gode Grunde, jom det ærede

Medlem og hans Parti synes at være, saa vil jeg ikke anse en Forhandling i et Fællesudvalg for nødvendigvis at være aldeles frugtesløs. Men under de foreliggende Omstændigheder betragter jeg i alt Fald Behandlingen i Dag som værende af fuldstændig formel Natur. Da Afgjørelsen kun kan komme til at ligge paa et senere Trin, har jeg derfor ikke fundet Anledning til her at stille noget Ændringsforslag; og jeg for mit Vedkommende skal, idet jeg anser det for givet, at Flertallets Forslag bliver vedtaget, afholde mig fra ved denne Leilighed at stemme. — Men jeg maa endnu for min personlige Part tilføie to Ord. Naar vi nu sende Finantsloven bort, saa turde det maasse være tvivlsomt, om vi saae den at se mere. Det er et Farvel maasse for en Stund, maasse for bestandig. I det Mindste jeg er ikke i Stand til at danne mig en begrundet Mening om, hvorvidt Finantsloven vil komme til Behandling her igjen. Jeg maa da sige, at efter den Maade, hvorpaa Regjeringen og det Flertal, der støtter Regjeringen i det andet Thing, have stillet sig overfor Finantsloven, og særlig som de have stillet sig overfor den midlertidige Finantslov, er det ikke med stort Haab om Overenskomst, at jeg ser Finantsloven forlade Folkethinget. Til Trods for, at der kun er saa Døgn tilbage inden Finantsaarets Udlob, har jo Landstinget med Regjeringens Samstemning og Billigelse — i Strid med, hvad der har været anerkjendt som grundlovmæssig Ordning lige fra vor Frihedstids Begyndelse — forkastet Forslaget om en midlertidig Bevilling for den nærmest følgende Tid og vægret sig ved hederligere at samarbejde med Folkethinget paa Tilveiebringelsen af en saadan Bevilling. Under disse Forhold faar ogsaa Striden om Finantsloven en anden Karakter, end den ellers vilde have. Hvis vi komme til at staa den 1ste April uden nogen lovmæssig Bevilling, saa vil Spørgsmaalet om de enkelte Posters større eller mindre Nødskelighed være Noget, der hører fuldstændig i Baggrunden. Det dreier sig da ikke længer om, hvorvidt denne eller hin Bevilling maatte være mer eller mindre at anbefale. Saa længe dette har været Tilfældet, saa længe har jeg arbejdet og skal fremdeles arbejde, saa langt min Evne rækker, for at hede mit Bidrag til at naae Forstaaelse og Overenskomst. Men hvis det dreier sig om noget Andet, bliver ogsaa Stillingen en helt anden. Under disse Omstændigheder, hvis der fremtvinges den 1ste April en Tilstand, hvor vi staa uden grundlovmæssig Hjemmel for Statskusholdningens Førelse, staa vi overfor et Forsøg paa Forfatningsbrud, vi staa overfor et Forsøg paa